

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **T. S.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 lutego 2021 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku obrońcy skazanego T. S.

nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

T. S. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 21 czerwca 2019 r., sygn. akt III K (...), za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych w kwocie 100 zł każda. Orzeczenie to utrzymał w mocy w powyższym zakresie Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 11 marca 2020 r., sygn. akt II AKa (...). Od wyroku Sądu odwoławczego obrońca skazanego wniósł kasację, w której zmieścił wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy przypomnieć, że wniesienie kasacji nie wzrusza prawomocności orzeczenia i nie wstrzymuje jego wykonania, gdyż zgodnie z art. 9 § 1 i 2 k.k.w., postępowanie wykonawcze wszczyna się niezwłocznie po

uprawomocnieniu orzeczenia. Stąd wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku – w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. – może nastąpić tylko w razie wystąpienia okoliczności o charakterze wyjątkowym. Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że jest to uzasadnione zwłaszcza wówczas, gdy przemawia za tym ranga i wysoki stopień prawdopodobieństwa zasadności wskazanych w kasacji zarzutów i towarzyszących im okoliczności (postanowienia Sądu Najwyższego z: 23 marca 1996 r., V KKN 11/96; z 30 września 1997 r., II KKN 329/97; z 25 marca 1998 r., II KKN 461/97). Z drugiej zaś strony, uwzględnienie wniosku złożonego w trybie art. 532 k.p.k. jest możliwe, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie, czy wykonywanie, w stosunku do skazanego orzeczonej kary, będzie rodzić dla niego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Możliwość skorzystania przez skazanego z instytucji unormowanej w art. 532 § 1 k.p.k. łączyć więc należy z okolicznościami związanymi z nietrafnością merytoryczną zaskarżonego, prawomocnego orzeczenia, nie zaś z okolicznościami związanymi ze stanem jego zdrowia, sytuacją rodzinną czy innymi społecznie uzasadnionymi względami (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 1997 r., V KKN 47/97).

Podniesione przez wnioskodawcę okoliczności dotyczące utrzymywania przez skazanego rodziny z dwójką dzieci – w tym jednym niepełnosprawnym – są więc irrelevantne dla treści rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Skoro więc złożony w niniejszej sprawie wniosek o zastosowanie instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k. nie zawiera tak doniosłych okoliczności, które jednoznacznie przemawiałyby za jego uwzględnieniem, zarazem prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji - biorąc pod uwagę podniesioną w niej argumentację, stanowiącą w głównej mierze polemikę z ustaleniami faktycznymi - nie jest ponadprzeciętnie duże, Sąd Najwyższy nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, postanowił jak na wstępie.